

Publicatie

La legat

oportună redactată de „Tiomkinia”,
organizația sionistă revizionistă.

1937. Nu este în Nr. nenumărat

Cluj, 9 Ianuarie 1951.

Mania Pop

Publicație ocazională redactată de

„TIO MKINIA“

Organizația Sionistă Revizionistă

La a 3-a cădere a Ierusalimului...

Reflexiuni

de Maur Săveneanu
directorul politic al ziarului
cotidian „Ziua“

M A N I F E S T

Evrei!

E zi de doliu pentru evreimea din lumea întreagă. Doliu e când moare un conducător, doliu e când moare un părinte, dar cât de mare și cât de imens trebuie să fie doliul când e ucisă forța spirituală a unui popor întreg.

Și forța spirituală a evreimii e Ierusalimul... La fiecare sărbătoare după fiecare rugăciune, evreul urează binecuvântând cu o frază rămasă de milenii, o frază care i-a menținut unitatea, deși e împărțiat pe toată suprafața pământului: La anul la Ierusalim.

În conștiința evreului, Ierusalimul trece drept oraș sfânt, oraș al divinității. Și sfânt e orașul nu numai pentru că acolo a fost cândva un sanctuar dumnezeesc, nu numai pentru că acolo e un zid pe cari au plâns zeci și zeci de generații, ci pentru că el e punctul comun, care unește întotdeauna gândurile și aspirațiile celui mai umilit și chinat dintre popoare.

Ierusalimul a fost ultima nădejde în luptele de independență. Ierusalimul a fost aspirația poporului exilat în Babilon, pe urmă în imperiul Roman și tot Ierusalimul i-a fost puterea de rezistență în timpul închiziției cât și în ghetouri...

Unele popoare peste care trece o vreme tragică își păstrează unitatea, grație faptului că se găsesc pe același teritoriu sau că vorbesc aceeași limbă. Poporul evreu și-a menținut unitatea și viabilitatea pentru că pe el îl unea un singur punct pe harta lumii: Ierusalimul. Acest oraș a fost punctul comun dela care porneau raze nevăzute spre fiecare evreu în parte și îi dădeau putere de resemnare și de rezistență...

Astfel Ierusalimul a îndeplinit un fenomen social și național, la evrei. Li s'a putut lua țara, demnitatea și cultura, dar nimeni n'a putut să răpească poporului evreu credința că peste toată vitregia vremurilor nu-i va putea fi smulșă forța lui spirituală: Ierusalimul.

Când pentru întâia oară Ierusalimul a fost ocupat în anul 586 A. Ch. evreii s'au resemnat nepierzând credința că cetatea lor sfântă, e perdută pe veci...

Plângea profetul Ieremia pe ruinele Ierusalimului și lacrimile sale a fost forța ce-a unit poporul așa de puternic încât peste puțin timp Ierusalimul a fost refăcut. Când în anul 70 al erei actuale Ierusalimul a căzut din nou sub puterea armatelor lui Titus evreii au repetat plângerile lui Ieremia. A cules fiecare de pe ziduri o boabă de lacrimă a bătrânului profet și le-a luat cu sine ca niște talismane scumpe, le-a transmis generațiilor și astfel s'a ținut vie credința într'un teritoriu național și mai ales în flacăra veșnic vie a evreismului: Ierusalimul.

În 1937, în aceeași lună în care

A venit momentul când poporul evreu trebuie să răspundă franș și cinstit dacă primește împărțirea Palestinei sub forma unui „Stat“ evreesc. De ce a fost chemat sionismul la viață? Pentru necesitatea primordială de a răspunde lipsei oricărei posibilități de apărare și lipsei de ajutor social al poporului evreu. Sionismul trebuie să rezolve nevoia evreească. O emigrație mare evreească într'un teritoriu propriu, este drumul pentru realizarea sionismului. Marea masă de evrei trebuie să găsească în emigrație o lecuire a suferințelor și realizarea acestui proces e un stat iudeu care să primească în el milioane dintre frații noștri. Eretz Israel este fixat de istorie pentru reclădirea acestui stat.

Așa a fost consfințit de către toată lumea civilizată. Mandatul asupra Palestinei, este numai un custode în procesul de reclădire a statului iudeu. Acum ni se dă o satisfacție pentru asasinarea femeilor și copiilor noștri în Eretz-Israel. Proiectul de a se împărți până și acea Palestină rămasă pentru colonizare național-evreească după mutilarea ei în 1922. Teritoriul acordat acum e așa de mic și mizer, încât nu poate nici în parte să

luptau cu milenii în urmă armatele evrești să apere Ierusalimul, istoria se repetă...

Iar s'a încercuit vechiul oraș, iar se încearcă smulgerea lui din sufletul evreesc. Pentru a treia oară istoria înregistrează apropiata cădere a Ierusalimului. Dar vremea plângerilor lui Ieremia a trecut. În fața acestor tentative de răpire a orașului ce înseamnă așa de mult în istoria neamului evreesc, lacrimile și plângerile nu sunt o soluție.

Trebue o mobilizare spirituală a întregii evreimi și această forță morală să împiedece a treia cădere a Ierusalimului.

Dacă nu se va face astăzi, dacă nu se va opri acum a treia cădere a orașului sfânt, mâine va fi prea târziu...

satisfacă tragicele nevoi ale neamului nostru.

După acest proiect și Ierusalimul, simbolul politic și fala lui Israel între popoarele lumii, va fi exclus din teritoriul ces'a fixat evreilor.

Marile nevoi ale masselor evrești ce sângeră în diaspora vor rămânea și după crearea unui astfel de stat nesatisfăcute ca înainte.

Ni se dă un „stat iudeu“ Cu acest cuvânt atrăgător și ademenitor se încearcă a înșela și a slăbi conștiința noastră națională. Un stat iudeu care nu poate primi acum nici în viitor milioanele de evrei și încă fără Ierusalim e o formă fără fond.

E o falsificare totală a ideei sioniste, o contradicție cu ceia ce a visat neamul nostru. După înființarea unui astfel de „stat“ pierde evreimea toate speranțele. Stăm în fața unui pericol amenințator. Sub presiunea încercărilor grele pe care le-am trăit și în urma unei nervozități generalizate o parte din neamul nostru este gata să primească un miraj pentru o realitate și să lase salvarea fraților noștri acolo unde nu e pentru ei nici salvare și nici loc. Speculanții pământului ce intră în „statul“ evreesc visează viitoarele câștiguri și așteaptă cu nerăbdare împărțirea țării.

Hristadrutul socialist temându-se de bogățiile lui e setos ca toți bogății, după pace și odihnă indiferent cu ce preț le vor plăti. Toate acestea se adună și formează o trădare a intereselor naționale în primul rând a nevoilor poporului evreu.

În cercurile ligei Națiunilor și în sferele politice engleze nu e în această privință un acord unanim. Între ele se găsesc numeroși prieteni ai neamului nostru care sunt gata cu toată puterea lor să ne ajute în lupta noastră pentru un sionism totalitar. Dar ei sunt paralizați de acțiunile unor „conducători“ evrei cari declară că opinia publică evreească acceptă să primească acest plan trădător.

Evrei!

Arătați acestor „conducători“ și întregii lumi civilizate că poporul evreu care a dus cu sine 2.000 de ani idealul renașterii, e încă acum plin de forță și energie să lupte pentru viața și viitorul său.

Arătați că nu suntem un popor de negustori mărunți care vând naivi și fricoși drepturile lor istorice asupra unui teritoriu în schimbul unei jucării frumoase.

Arătați că știți să deosebiți între adevăr și minciună și că nu veți merge pe calea sinuciderii, adormiți de cântecul dulceag a biurocrației engleze și slugărniceii unor evrei. Cu cât mai multă acțiune, încăpățanare și intransigență vom arăta în lupta pentruul sionism adevărat cu atât vom fi apropiați de ținta noastră. Trebuie să ținem minte: forța unuia e datorită slăbiciunii celuilalt. Jos cu proiectul care falsifică marea noastră ideal!

La propunerea comisiei regale trebuie ca poporul evreu să răspundă clar și precis fără nici o ezitare: Non possumus. Noi nu putem! Dacă Anglia nu vrea sau nu poate să-și împlinească custodia ce i s'a încredințat de a crea un stat evreesc în granițele fixate de mandat ea trebuie să predea altei puteri care va lua asupra ei această mare misiune. Momentul de față este de o importanță neobișnuită, fiecare evreu să resimtă obligațiunea națională ce incumbă momentul și să protesteze deschis plânuțului atentat.

În ziua de 17—18 Iulie Tischa-Beav, în ziua dărămării templului să eșiți în stradă, să vă adunați în sinagogi, pentru a vă striga durerea și a protesta contra încercării unui nou Hurban.

Executiva mondială a Noului Organizațiuni Sioniste

Londra Iulie 1937.

Un stat evreesc între foc și mare

In jurul raportului comisiei Regale de anchetă

Comisiunea regală de anchetă și-a publicat raportul asupra constituției viitoare a Palestinei. Concomitent guvernul Englez a publicat o „Carte albă” prin care își asumă concluziile din raport și face recomandări în privința aplicării pe teren a proiectului de reglementare a situației juridice a Palestinei. Iată punctele esențiale din aceste două documente care vor prezenta și punctul de vedere al puterii mandatară în fața comisiei mandatarilor de pe lângă Societatea Națiunilor.

1) Palestina să fie împărțită în două state suverane unul evreesc și altul arab și într'un teritoriu care să rămâie mai departe sub mandatul englez.

2) Orașele: Erusalim, Haifa, Aco, Tiberia, Bet-Lehem și Nazaret să rămâie sub protectoratul Britanic. Proiectul mai conține și recomandarea ca „Statul Evreesc” nou creat să dea un împrumut însemnat celui Arab și alte batjocuri de acest fel.

Hotarele celor două state nu se precizează dar, știind punctele de vedere în baza cărora s'a întocmit proiectul și anume: curmarea adversităților între evrei și arabi sau după cum a propus Weizman: a nu stăpâni și a nu fi stăpâniți, fiecare stat va stăpâni regiunile cu majorități compacte ale națiunii respective.

Și acuma dând la o parte sentimentele de amărăciune și de revoltă ce ne cuprind la vederea hărții Palestinei eventual mutilate, ce o avem înaintea ochilor să analizăm cu obiectivitate, ce vrea proiectul să ne iete și ce ne rămâne.

Ce ni se ia? Orașele ce ni se răpesc conțin un sfert din populația evrească a Palestinei. Coloniile evrești ce alimentează Haifa și Tiberia se vor găsi „peste graniță”, și vor pierde debușurile lor, sau în cel mai bun caz vor avea de suferit repercursiuni vamaie paralizatoare. Coloniile din Iudeia vor rămâne fără apărare la cheremul progromiștilor organizați în stat. Pentru a putea învăța în singura Universitate ebraică a noastră, sau pentru a ne putea închina la cele mai sfinte locuri ale evreimii locuitorii „Statului Evreesc” vor trebui să plece în „străinătate”. În cazul cel mai bun dacă acest lucru va fi posibil veniturile de pe urma turismului unul din principalele puncte ale bugetului Palestinei vor cădea în mâinile altora.

În înșirarea pierderilor, pe care le vom suferi dacă proiectul va deveni realitate eu nu vorbesc decât de starea actuală alucurilor, căci pierderea dreptului de colonizare a Palestinei centrale, a văiei Iordanului și a Transiordaniei este egală cu pierderea dreptului la viață a poporului evreu și această pierdere nu poate fi evaluată în cifre, sau comparată cu pierderile materiale de mai sus.

În schimb ce ni se dă, sau mai bine

Ce ne mai rămâne? În cel mai bun caz se va da posibilitatea aleșilor celor 250—300 de mii de evrei ce locuiesc în câmpia Saronului, în Sfelah, în valea Izrael, în valea Aco și în Galil, dreptul de a governa peste un teritoriu, hai să zicem, de două ori mai mare decât proprietățile evrești din aceste ținuturi. Se consideră că guvernul acestui „Stat Iudeu” va face exproprierea agrară în folosul evreilor și va coloniza pe aceste pământuri alți 250-300 de mii de coloniști umplând până la refuz Statul. Care va fi situația acestui Stat?

Forța materială care a ajutat la înfăptuirea minunei palestin-

ene de a transforma pustiul în paradis, a fost electricitatea. Cu ajutorul electricității se pompează zilnic zeci de mii de metri cubi de apă, în zilele de cea mai puternică arșiță pentru a uda orangeriile. Aurul palestinian, portocala, principalul articol de export este produs cu ajutorul electricității. Ori cea mai puternică stațiune electrică care dă energie pe un preț efitin, se va găsi în punctul extrem al graniței orientale a „Statului”. Tel Ur unde să găsește Uzina hidro electrică a întreprinderii Rutenberg va putea fi distrusă în câteva minute.

Cele două noduri de cale ferată și în același timp noduri de șosele ale „Statului”: Tul-Kerem și Lud sunt orașe pur arabești și Arabii cu perseverența lor cunoscută și cu metodele lor ce n'au dat greș vor obține ca ele să nu fie înstrăinate. (O strigă de acum).

Lățimea medie a părții din Stat situată la malul mării va fi în cel mai fericit caz de 20 km. Într'un eventual războiu între Statul Iudeu și cel Arab ce nu pare imposibil date fiind agresivitatea Arabilor și simpatia reciprocă Arabo-Italo-Germane, pe de o parte și desinteresarea Englezilor față de aliații lor pe de altă parte, Palestina evrească va fi în situația tragică a țărilor Bascilor.

Ce rămâne de făcut? Din partea evreilor trebuie să pornească o reacțiune care să impuie. Nici un evreu nu trebuie să se găsească care să spuie că planul de împărțire este acceptabil. Fără consimțământul evreilor împărțirea nu se poate face nici din punct de vedere juridic și nici practic. Nu ni se pot impune președinți și miniștrii evrei dacă nu se va găsi astfel de trădători printre noi.

Planul de împărțire mai are șanse de cădere mai ales datorită acțiunii diplomatice desfășurate de Sioniștii Revizionisti (N. O. S.) în sânul membrilor societății Națiunilor și a comisiei mandatelor.

Planul trebuie să cadă! Dar aceasta nu e totul. Trebuie pornită o contra ofensivă, căci dacă vom sta să așteptăm loviturile la urmă tot vom cădea. Sioniștii Revizionisti au făcut pregătirile, primul pas va fi acceptarea tezei revizioniste de către Societatea Națiunilor în interpretarea mandatului în sensul: că în Palestina trebuie creat un stat evreesc pe ambele maluri ale Iordanului, că beneficiarii mandatului nu trebuie să fie numai locuitorii actuali ai Palestinei ci întregul popor evreesc care este prevăzut în tratatele internaționale.

Trebuie înfăptuită unirea tuturor organizațiilor evrești în sensul creării unui congres mondial ales prin vot universal secret și grațuit. Acest congres va fi adevărata reprezentanță a evreimii lichidându-se astfel caricatura ce se numește „Agenție evrească” de sub-

ordinele Histadrutului palestinian. Sioniștii Revizionisti (N. O. S.) au făcut propuneri în acest sens vechii Organizații Sioniste.

Trebuie schimbată tactica de luptă în Palestina. Prin „stăpânirea de sine” vom ajunge a fi stăpâniși de arabi. Dar să nu ne îndepărtăm prea mult de problema actuală.

Deocamdată avem de învins raportul comisiei regale. Dea Domnului să învingem, și poporul evreesc să tragă învățătura: unde ar fi putut să-l ducă lipsa lui de orientare politică, încredințarea conducerii mișcării în mâinile unor evrei a căror tactică era să-l ducă la pierderea dreptului său la viață și la învingerea ișuvului evreesc clădit cu atâtea bani sudoare și sânge între foc și mare.

IEHI RAȚON

S. I. Șor

DIVIDE ET IMPERA

(reprodus după „Lumea” No. 5767 din valoroasa rubrică a d-lui Jean Heffer.

S'ar putea crede că regala comisiei engleză de subpreședinția lordului Peel, începând ancheta în Palestina, s'a lăsat inspirată de înțelepciunea solomoniană.

Arabii și Evreii își dispută drepturile asupra țărilor sfinte, Solomonianul Peel a repetat experiența magnificului rege și judecător a hotărât spintecarea copilului ca să vadă care din împăricinați va protesta și... renunța la cealaltă jumătate.

Înțeleapta propunere a Comisiei regale de anchetă are în fond această intenție: să plictisească pe unii sau pe alții și să-i facă să renunțe la o revendicare pe care englezii nu vor sau nu o pot soluționa echitabil. Cum știu că evreii sunt cei mai slabi în această luptă inegală și cum simt că față de ei și-au luat obligații pe care nu le pot respecta englezii vor să facă totul ca sioniștii să fie aceia care să renunțe la un ideal pe care văd redus la proporții infinitismul de mici.

Împărțirea Palestinei dacă nu este o cursă, este o aberație. Un ziarist a scris în „Le Moment” un articol foarte drept la adresa Angliei. Marea Britanie a inventat plata simbolică a datoriiilor față de Americani. Tot simbolică este și plata obligațiilor contractate față de evrei prin recunoașterea căminului lor național în Palestina! Căci numai simbolică poate fi fășia de pământ îngustă și plină de servituți, proclamată emfatic și grandelocvent ca „stat judeu”!.. Business!..

Sionismul la răspântie.

Între declinul politicii Weizmaniene și ofensiva politică a lui Vladimir Jabotinschi.

Niciodată ulița evrească n'a fost ca astăzi în mai mare frământare. Situațiunea economică precară, a marilor masse evrești a căror poziții economice și culturale sunt amenințate de crizele internaționale și legislații soviniștice fac ca astăzi să vadă singura lor posibilitate de redresare economică și refacere culturală în Eretz Israel. În cadrul acestui articol vom căuta să expunem contradicția între sistemul politic Weizman și nevoile neamului nostru pe de o parte, iar pe de altă parte activitatea politică a Noii Organizații Sioniste reprezentată de Vladimir Jabotinski.

Politica de compromis

Iată termenul pe care-l credem adecvat sistemului pe care în cursul activității sale l'a preconizat președintele de azi al vechei organizații sioniste d-l profesor Chaim Weizman. Fie-ne îngăduit să citim câteva cazuri elocvente din istoria apropiată al sionismului cari vor ilustra adevărul părerii noastre asupra politicii sale exprimate prin titlul acestui capitol.

După război a existat în Palestina o legiune evrească pe care creatorul ei Vladimir Jabotinschi a susținut necesitatea în vederea apărării vieții și avutului evreesc. D-l Weizman și adepții săi au cerut și au reușit s'o desliințeze pentru ca să nu-i supere pe Arabi.

În 1922 D-l Weizman consimte la răpirea Transiordaniei, cea mai mare și fertilă parte a Palestinei. Deși ea e prevăzută în mandat, d-sa a renunțat la dânsa, crezând că va reuși așa să astâmpere dorințele imperialiste ale Arabilor. În 1931 propune Statul bi-național arabo-evreesc și recent o camuflare a acelei propuneri exprimate prin formula parității politice (a nu stăpâni și a nu fi stăpâniți), iar acum acceptarea tacită a împărțirii Palestinei. D-sa face toate acestea în slujba dorinței sale de a mulțumi pe Arabi.

Dacă însă profesorul Weizman, recunoaște astăzi necesitatea legiune evrești, pe care el a dizolvat-o și o revendică alături de noi. Dacă a fost în Palestina progromuri și după renunțarea la Transiordania. Dacă formula statului arabo-evreesc își sparge capul în zidul de fer al rezistenței congresului sionist unde a fost obligat să demisioneze. Dacă paritatea politică este respinsă categoric de comitetul său de acțiune și dacă cu toată tendința sa de a ne face să acceptăm ciopărțirea Palestinei. Arabii se declară nemulțumiți și terorizează Ișuvul, cu un nou pogrom urmează să tragem concluzia logică că sistemul politic al profesorului Weizman, de renunțare și compromis, a eșuat și că soluțiunile sale nu prezintă nici o perspectivă de îmbunătățire a situației, ci ba din contra aduce grozave prejudicii sionismului și poporului evreu.

Noua organizație sionistă

Situațiunea dezastruoasă a evrei mei din lumea întreagă, atrage după ea necesitatea unei largi emigrații. Politica Weizmaniană este însă de compromis față de arabi, de inclinare pentru aprobarea mutilării Palestinei și de cochetare cu aripa noastră stângă,

care exercită monopolul asupra emigrației, menținând-o ca un al unui singur partid. Aceste atitudini îl pun în flagranță de tradiție cu poporul evreu împărțirii, deoarece necesită largă emigrație imposibilă în spectatul „stat” iudeu. Iată factorul de terminant al reacției în lagărul sionist, manifestată în crearea de către revizionisti noi organizații sioniste. Activitatea ei se manifestă prin ofensivă politică în vederea piedecării împărțirii Palestinei realizarea sionismului prin creșterea Europei și a Ligii Națiunilor.

Plecând dela ideia că statele Europe cu populații mari evrești sunt interesate în realizarea sionismului, căci astfel o parte din această populație va pleca în Palestina, Jabotinschi merge pe calea trasată de Hertzl, a lanșarea planului de utilizare a forței neevrești pentru cauza sionistă. Cu toată reacțiunea adversă asimilanți de dreapta și de stânga și cu tot defetismul marșal sioniste s'a câștigat în această acțiune:

o primă și mare victorie

După o vie activitate pe dusă în statele cu mari populații evrești: Polonia, Lituania, Cehoslovacia, Jugoslavia și România de către comisia politică N. O. S. (Jabotinschi dr. Wolf von Weizl și Dr. Scheftel) guvernele statelor suscitaute dat toate asigurările că vor combate la ședința Ligii Națiunilor proiectul împărțirii Palestinei. Asigurări în acest sens s'au primit deasemenea din partea membrilor comisiei mandatelor: Belgia, Olanda, Danemarca, țărilor Scandinavice de către lomații N. O. S. D-nii președinți Aktzin și Dr. Iacobi. În America s'a creat datorită fruntarilor sionist revizionist Iacob de la o ligă compusă de neevrei care a aderat și președintele Roosevelt care activează pe lângă Actzin cerându-i să-și respecte obligațiile față de evrei. La ordinea de zi a Ligii Națiunilor în sesiunea din 31 Iulie figurează petiția sioniștilor revizionisti unde se cere consfințirea dreptului de colonizare pe ambele maluri ale Iordanului și formarea unei națiuni evrești. În această sesiune pentru prima dată poporul meu își vor spune cuvântul în război nouă. Și aceasta mulțumirea marelui acțiunii a sioniștilor revizionisti.

Concluziuni. În timp ce încheia organizație sionistă din nește defetismul compromisiu tendința de acceptare a Palestinei mutilate Vladimir Jabotinschi este singurul lider evreu ce stă ferm pe bariere de luptă pentru o Palestină liberă și evrească. În Palestina tineretul revizionist pecețit cu sângele său, drepturile neamului istorice asupra gleei strămoșilor. Poporul evreu este la răscruce de drumuri și desigur va elibera inepărteze pe cei ce de 20 ani îl duc pe căi greșite și acum măcar în cel de al 12-lea congres să apuce pe calea ce duce spre eliberare..

I. Tercat

Tipografia „Lucrătorii Asociați” Iași, Str. Lăpușneanu